

Lieta C-689/21**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas
Reglamenta 98. panta 1. punktu****Iesniegšanas datums:**

2021. gada 16. novembris

Iesniedzējtiesa:*Østre Landsret* (Dānija)**Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:**

2021. gada 11. oktobris

Prasītājs:

X

Atbildētājs:*Udlændinge- og Integrationsministeriet***Pamatlietas priekšmets**

Prasība atcelt *Udlændinge- og Integrationsministeriet* (Ārvalstnieku un integrācijas ministrija, Dānija; turpmāk – Ministrija) 2017. gada 31. janvāra lēmumu, ar kuru ir paziņots, ka prasītāja X ir zaudējusi Dānijas pilsonību, un lūgums lietu nodot atpakaļ atkārtotai izskatīšanai. *Østre Landsret* (Austrumu reģiona apelācijas tiesa) izskata lietu pirmajā instancē.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu attiecas uz jautājumu par to, vai tas, ka prasītāja atbilstoši likumam zaudēja Dānijas pilsonību¹, kad viņa sasniedza 22 gadu vecumu, ir pretrunā LESD 20. pantam. Kad viņa zaudēja Dānijas pilsonību, viņa tajā pašā laikā zaudēja arī statusu, kas izriet no LESD 20. panta par Eiropas Savienības pilsonību, tādēļ pamatlietā nav strīda par to, ka ir piemērojamas ES tiesības.

¹ Tulkotāja piezīme: vārdi “indfødsret” (“pilsonība, valstspiederība”) un “statsborgerskab” (“pilsonība”) tekstā dāņu valodā ir lietoti kā sinonīmi.

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Lūgums ir iesniegts saskaņā ar LESD 267. panta otro daļu un attiecas uz LESD 20. panta interpretāciju, lasot to kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – Harta) 7. pantu, kā šīs tiesību normas nesē ir interpretētas Tiesas 2019. gada 12. marta spriedumā lietā *Tjebbes un citi* (C-221/17, EU:C:2019:189).

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai LESD 20. pants, lasot to kopsakarā ar [Hartas] 7. pantu, nepieļauj dalībvalsts tiesību aktus, kādi tiek aplūkoti pamatlietā, saskaņā ar kuriem dalībvalsts pilsonība atbilstoši likumam principā tiek zaudēta, sasniedzot 22 gadu vecumu, ja persona ir dzimusi ārpus dalībvalsts, nekad tajā nav dzīvojusi un tajā arī neuzturas apstākļos, kas liecinātu par ciešu saistību ar dalībvalsti, kā dēļ personas, kurām nav arī citas dalībvalsts pilsonības, zaudē Savienības pilsoņa statusu un tiesības, kas saistītas ar šo statusu, ņemot vērā to, ka no tiesiskā regulējuma, kas tiek aplūkots pamatlietā, izriet, ka:

- a) tiek pieņemts, ka cieša saikne ar dalībvalsti pastāv, it īpaši, pēc kopumā viena gada uzturēšanās šajā dalībvalstī,
- b) ja pieteikums par pilsonības saglabāšanu ir iesniegts, pirms persona sasniegusi 22 gadu vecumu, atļauju saglabāt dalībvalsts pilsonību var saņemt saskaņā ar mazāk stingriem nosacījumiem, tāpēc kompetentajām iestādēm ir jāizvērtē pilsonības zaudēšanas sekas, un
- c) pēc tam, kad persona ir sasniegusi 22 gadu vecumu, zaudētu pilsonību var atgūt vienīgi, veicot naturalizāciju, kas saistīts ar virkni prasību, ieskaitot nepārtrauktu uzturēšanos dalībvalstī ilgāku laika periodu, lai gan bijušajiem dalībvalsts pilsoņiem uzturēšanās periodu ir iespējams zināmā mērā saīsināt?

Atbilstošās Savienības tiesību normas un Tiesas judikatūra

LESD 20. pants

Pamattiesību hartas 7. pants

Tiesas 2019. gada 12. marta spriedums lietā *Tjebbes un citi* (C-221/17, EU:C:2019:189), it īpaši tā 41., 42. un 48., punkts, lasīti kopsakarā ar 9. un 22. punktu, un 2010. gada 2. marta spriedums lietā *Rottmann* (C-135/08, EU:C:2010:104).

Atbilstošās starptautisko tiesību normas

Eiropas 1997. gada 6. novembra Konvencija par pilsonību (turpmāk tekstā – Konvencija par pilsonību); 7. panta 1. punkta e) apakšpunkts.

Atbilstošās valsts tiesību normas

Pirms sprieduma lietā Tjebbes

Konsolidētais likums par Dānijas pilsonību (2004. gada 7. jūnija Konsolidētais likums Nr. 422; turpmāk tekstā – “Pilsonības likums”). Pamatlietā apstrīdētais lēmums tika pieņemts, pamatojoties uz normu, kas noteikta Pilsonības likuma 8. pantā par Dānijas pilsonības zaudēšanu atbilstoši likumam 22 gadu vecumā, kas lēmuma pieņemšanas dienā bija formulēts šādi:

“8. pants: *Persona, kura dzimusi ārpus valsts un nekad nav dzīvojusi Dānijas Karalistē, un nav uzturējusies tajā apstākļos, kas liecina par ciešu saikni ar Dāniju, zaudē Dānijas pilsonību, sasniedzot 22 gadu vecumu, izņemot gadījumus, kad tādā veidā persona nekļūst par bezvalstnieku. Tomēr bēgļu, migrantu un integrācijas ministrs vai persona, kuru tas ir pilnvarojis, saskaņā ar iesniegumu, kas iesniegts pirms minētā datuma, var atļaut pilsonību saglabāt.*”

No tiesību normas formulējuma izriet, ka, sasniedzot 22 gadu vecumu, Dānijas pilsoņi ar dubultpilsonību, kuri nav dzīvojuši Dānijā un nav uzturējušies tajā apstākļos, kas liecina par ciešu saikni ar valsti, zaudē Dānijas pilsonību, kad sasniedz 22 gadu vecumu. Tomēr, lai saglabātu Dānijas pilsonību, šīs personas var iesniegt pieteikumu Ministrijai pirms 22 gadu vecuma sasniegšanas.

Šī tiesību norma sākotnēji ieviesta ar 1925. gada 18. aprīļa Likumu Nr. 123. Šī tiesību norma tika izstrādāta, lai liegtu Dānijas pilsonības nodošanu no paaudzes paaudzē ārvalstīs dzīvojošām personām, kurām nav ne zināšanu par Dāniju, ne saistības ar to.

Pieteikums par Dānijas pilsonības saglabāšanu jāiesniedz no 21 līdz 22 gadu vecumam. Attiecībā uz pieteikuma iesniegšanas laiku Ministrija Dānijas pilsonības apliecības (tā dēvētais “Dānijas pilsonības apliecinājums”) pieteikumus izskata neatkarīgi no tā, kad tie iesniegti, un arī neatkarīgi no tā, vai tie iesniegti pirms 21 gada vecuma, laikā no 21 līdz 22 gadiem vai pēc tam, kad persona jau sasniegusi 22 gadu vecumu. Atbilstoši ministrijas praksei novērtējums, vai pilsonība būtu saglabājama, jāveic pēc iespējas tuvāk 22 gadu vecumam, tāpēc, piemēram, pieteikumi, kuri iesniegti pirms 21 gada vecuma, var būt par pamatu vienīgi pilsonības apliecībai ar atrunu. Taču, lai tas tiktu pieņemts, pieteikumam jābūt iesniegtam pirms attiecīgā persona sasniedz 22 gadu vecumu.

Apkārtraksts par naturalizāciju (2015. gada 13. oktobra Apkārtraksts Nr. 10873 par naturalizāciju, ar grozījumiem, kas veikti ar 2016. gada 16. marta Apkārtrakstu Nr. 9248):

saskaņā ar *Grundlov* (Pamatlikums) 44. panta 1. punktu ārvalstnieks pilsonību var iegūt vienīgi saskaņā ar likumu (naturalizējoties). Tātad bijušajiem Dānijas pilsoņiem, kuri ir zaudējuši Dānijas pilsonību saskaņā ar Pilsonības likuma 8. panta 1. punktu, principā ir jāizpilda vispārējie nosacījumi, lai iegūtu Dānijas pilsonību naturalizējoties, proti, cita starpā, nosacījumi par ilgstošu uzturēšanos, vecumu, raksturu, parādiem valsts iestādēm, pašpietiekamību, nodarbinātību, dāņu valodas zināšanām un zināšanām par Dānijas sabiedrību, kultūru un vēsturi. Tomēr nosacījumu par uzturēšanos var atvieglot bijušajiem Dānijas pilsoņiem, kuri pilsonību ir zaudējuši saskaņā ar 8. panta 1. punktu un turklāt ārzemniekam, kurš iepriekš ir bijis Dānijas pilsonis, pēc pieprasījuma tiks piešķirta uzturēšanās atļauja, ja vien šīs tiesības nav izslēgtas cita iemesla dēļ. Par to, vai no vispārējiem nosacījumiem par uzturēšanos var atkāpties un, vai pilsonība ir atjaunojama, lemj *Folketing* (Dānijas parlaments) imigrācijas komiteja.

Pēc sprieduma lietā Tjebbes

Pēc sprieduma lietā *Tjebbes*, kas pasludināts 2019. gada 12. martā, proti, pēc lēmuma, kas pārsūdzēts pamatlietā, pieņemšanas 2017. gada 31. janvārī, Ministrija 2019. gada 11. oktobra informatīvajā paziņojumā ir norādījusi, ka minētā sprieduma rezultātā ir jāgroza Pilsonības likuma noteikumi saistībā ar Dānijas pilsonības zaudēšanu.

Ņemot vērā iepriekš minēto, Pilsonības likuma 8. panta 1. punkts ar 2020. gada 28. janvāra Likumu Nr. L 63, ar kuru groza Likumu par Dānijas pilsonību, tika grozīts atbilstoši tam, kā tas ir formulēts tagad; taču 8. pants tika formulēts tāpat kā iepriekš, mainot tikai vienu vietniekvārdu (som/der). Savukārt sagatavošanās dokumenti (*travaux préparatoires*) saistībā ar 2020. gada grozījumu likumā liecina par nodomu skaidrot, kā tas tajos ir paredzēts, ka, izvērtējot pieteikumus apliecībai par Dānijas pilsonības saglabāšanu, Ministrijai ir jāņem vērā virkne papildu faktoru, lai veiktu individuālu pārbaudi, kādas sekas saskaņā ar ES tiesību aktiem var radīt Dānijas un attiecīgi arī Eiropas Savienības pilsonības zaudēšana, it īpaši, vai sekas ir samērīgas ar zaudēšanas mērķi (proti, interesi nodrošināt, lai starp Dānijas pilsoņiem un Dāniju tiktu saglabāta reāla saikne). Praksē, kā norāda Ministrija, spriedums lietā *Tjebbes* liecina, ka, izvērtējot pieteikuma iesniedzēja pieteikumu apliecībai, kura apliecina Dānijas pilsonības saglabāšanu, vērā ir jāņem arī faktori, kas saista šo pieteikuma iesniedzēju ar citu ES dalībvalsti, piemēram, vai Eiropas Savienības pilsonības zaudēšanas dēļ attiecīgajai personai nebūs jāsaskaras ar grūtībām, lai vienā (vai vairākās) dalībvalstī(s) saglabātu ģimenes vai nodarbinātības saites, kas jau ir izveidotas, īstenojot Eiropas Savienības pilsoņa tiesības uz brīvu pārvietošanos Eiropas Savienībā.

Attiecībā uz 8. pantā noteiktās prasības, ka personas pieteikums par Dānijas pilsonības saglabāšanu ir jāiesniedz pirms persona sasniedz 22 gadu vecumu, saglabāšanu arī pēc sprieduma lietā *Tjebbes* no likuma, ar kuru veic grozījumus, projekta ir skaidrs, ka Ministrija uzskata, ka Dānijas sistēma, kas prasa, lai iesniegums tiktu iesniegts pirms 22 gadu vecuma sasniegšanas, individuālu pārbaudi padara iespējamu, kā to prasa Tiesa, un, ka šis spriedums, šķiet, neprasa,

lai šāda pārbaude būtu iespējama jebkurā brīdī. Tāpēc Ministrija pauž viedokli, ka spriedums neliedz saglabāt noteikumu, kāds ir paredzēts Pilsonības likuma 8. panta 1. punktā, kas prasa, lai ārvalstīs dzimušie Dānijas pilsoņi, kuri nekad nav dzīvojuši Dānijā un kuri nekad tur nav uzturējušies tādos apstākļos, kas liecinātu par saikni ar Dāniju, lai saglabātu Dānijas pilsonību, pieteikumu iesniegtu pirms 22 gadu vecuma sasniegšanas.

Citētā valsts prakse

Attiecībā uz iespēju saņemt atļauju saglabāt pilsonību no administratīvās prakses ir skaidri saprotams, ka arī tad, ja persona nekad nav dzīvojusi Dānijā, pirmkārt, viņš vai viņa nezaudēs Dānijas pilsonību, ja, pirms 22 gadu vecuma sasniegšanas viņš vai viņa būs uzturējies(-usies) Dānijā vismaz vienu gadu. Šādā gadījumā tiek uzskatīts, ka personai ir cieša saikne ar Dāniju 8. panta 1. punkta pirmā teikuma izpratnē. Otrkārt, uzturēšanās periodi, kas īsāki par vienu gadu, var ļaut saglabāt Dānijas pilsonību, ja uzturēšanās liecina par "īpaši ciešu saikni ar Dāniju". Saskaņā ar sagatavošanās dokumentiem (*travaux préparatoires*), tostarp var būt militārais dienests, Dānijas tautas augstskolas apmeklēšana, prakse vai noteikta ilguma atkārtota brīvdienu pavadīšana. Treškārt, apstākļos, kad saskaņā ar šo nosacījumu parasti Dānijas pilsonība tiktu zaudēta, Ministrija saskaņā ar 8. panta 1. punkta otro teikumu var piemērot īpašu izņēmumu, kas ļauj saglabāt pilsonību saskaņā ar pieteikumu, kas iesniegts pirms 22 gadu vecuma sasniegšanas, par ko tiek lemts katrā gadījumā atsevišķi. Šajā izvērtēšanā, it īpaši, nozīme tiek piešķirta dāņu valodas zināšanām, Dānijā pavadīto brīvdienu periodu ilgumam un saiknei ar Dāniju kopumā, piemēram, sarakstoties ar radniekiem Dānijā vai sazinoties ar dāņu kopienām ārvalstīs.

Administratīvā prakse pēc sprieduma lietā *Tjebbes* nav mainījies, lai gan pēc tam, kad pēc sprieduma tika veikti grozījumi likumā, Dānijas pilsonības, tādējādi arī Eiropas Savienības pilsonības, zaudēšanas seku saistībā ar ES tiesību aktiem individuāla izvērtēšana tiek veikta visos gadījumos, ar nosacījumu, ka pieteikums iesniegts laikā no 21 līdz 22 gadu vecumam.

Īss pamatlīstas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 X piedzima 1992. gada 5. oktobrī Amerikas Savienotajās Valstīs mātei dānietei un tēvam amerikānim, tāpēc viņai kopš dzimšanas ir Dānijas un ASV pilsonība. X Amerikas Savienotajās Valstīs ir divi brāļi vai māsas, no kuriem vienam ir Dānijas pilsonība, bet Dānijā nav neviena vecāka vai brāļa vai māsas.
- 2 2014. gada 17. novembrī X, kura nekad nav dzīvojusi Dānijā, pēc 22 gadu vecuma sasniegšanas iesniedza pieteikumu Ministrijā, lai saglabātu Dānijas pilsonību.
- 3 Pamatojoties uz pieteikumā sniegto informāciju, Ministrija secināja, ka pirms 22 gadu vecuma sasniegšanas X Dānijā ir uzturējies ne vairāk kā 44 nedēļas. X arī paziņoja, ka pēc 22. dzimšanas dienas viņa Dānijā ir uzturējies vēl piecas

nedēļas un ka 2015. gadā viņa ir bijusi Dānijas valsts sieviešu basketbola komandas dalībiece. X arī norādīja, ka 2005. gadā viņa aptuveni trīs vai četras nedēļas ir pavadījusi Francijā. Papildus nav nekādu liecību, ka X būtu uzturējies jebkur citur Eiropas Savienībā.

- 4 Ar 2017. gada 31. janvāra lēmumu Ministrija paziņoja, ka, sasniedzot 22 gadu vecumu, X ir zaudējusi Dānijas pilsonību saskaņā ar Pilsonības likuma 8. panta 1. punkta pirmo teikumu un ka nav iespējams piemērot šā likuma 8. panta 1. punkta otrajā teikumā paredzēto atkāpi, jo viņas pieteikums par pilsonības saglabāšanu ir iesniegts pēc 22 gadu vecuma sasniegšanas.
- 5 X apstrīdēja Ministrijas lēmumu, pieprasot lēmuma atcelšanu un lietas nodošanu atpakaļ atkārtotai izskatīšanai.
- 6 Pēc grozījumiem Pilsonības likumā, kas veikti 2020. gada 28. janvārī pēc sprieduma pasludināšanas lietā *Tjebbes*, Ministrija puda viedokli, ka bijušie Dānijas pilsoņi, kuri 22 gadu vecumu ir sasnieguši 1993. gada 1. novembrī vai vēlāk, kuri pirms 22 gadu vecuma sasniegšanas ir iesnieguši pieteikumu par pilsonības saglabāšanu un ir saņēmuši lēmumu, ka viņi zaudē pilsonību saskaņā ar Pilsonības likuma (tolaik) 8. pantu, kā dēļ viņi ir zaudējuši arī Eiropas Savienības pilsonību, var pieteikties sava pieteikuma pārskatīšanai. Tomēr X pieteikumu par Dānijas pilsonības saglabāšanu nebija iesniegusi pirms 22 gadu vecuma sasniegšanas, tāpēc Imigrācijas un integrācijas ministrijas ieskatos nevar pretendēt uz viņas lietas un tātad arī apstrīdētā 2017. gada 31. janvāra lēmuma pārskatīšanu.

Pamatlietas pušu galvenie argumenti

- 7 X apgalvo, ka Pilsonības likuma 8. panta 1. punkts par Dānijas pilsonības zaudēšanu atbilstoši likumam ir pretrunā LESD 20. pantam saistībā ar Hartas 7. pantu.
- 8 Pamatojot šo argumentu, X ir norādījusi, ka automātiska zaudēšana, nepiemērojot nekādus izņēmumus, kura ir paredzēta šajā noteikumā, ir nesamērīga, pat ja nosacījumam ir leģitīms un objektīvs mērķis saglabāt reālu saikni un uzturēt īpašas solidaritātes un lojalitātes attiecības starp dalībvalsti un pilsoni.
- 9 Saskaņā ar šo tiesību normu Dānijas pilsonību, kas ir bijusi zaudēta, kad persona sasniedza 22 gadu vecumu, var atgūt vienīgi naturalizējoties parastā kārtībā.
- 10 Attiecīgie tiesību akti neparedz vienkāršu veidu, kā pārtraukt vai pagarināt termiņu, pēc kura var notikt zaudēšana. Tomēr no sprieduma lietā *Tjebbes* izriet, ka noteikumi saistībā ar pilsonības zaudēšanu var būt samērīgi vienīgi tad, ja, kā tas ir minētajā spriedumā, tie ir saistīti ar ļoti vienkāršu iespēju atgūt šo pilsonību, kāda saskaņā ar Dānijas tiesību aktiem nepastāv. Turklāt saskaņā ar Dānijas tiesību aktiem atgūšana nenotiek ar atpakaļejošu spēku. Tādējādi atgūšanas iespēja, kas paredzēta Dānijas likumā, nav šāds vienkāršs veids, kā atgūt Dānijas

pilsonību, lai tiktu izpildīta ES tiesību aktā paredzētā samērīguma prasība, kā ir norādīts spriedumā lietā *Tjebbes*.

- 11 Ministrija noliedz, ka Pilsonības likuma 8. panta 1. punkts par Dānijas pilsonības zaudēšanu atbilstoši likumam tādēļ, ka trūkst saiknes ar Dāniju, būtu pretrunā LESD 20. pantam saistībā ar Hartas 7. pantu.
- 12 Pamatojot šo argumentu, Ministrija apgalvo, ka Dānijas tiesību normas par pilsonības zaudēšanu, kad persona ir sasniegusi 22 gadu vecumu, ir pamatotas ar likumīgiem iemesliem un ir samērīgas. Izvērtējot to, vai Dānijas tiesību normas ir likumīgas un samērīgas, pienācīgi jāņem vērā fakts, ka dalībvalstīm jābūt plašai rīcības brīvībai, paredzot nosacījumus, kā var iegūt un zaudēt pilsonību.
- 13 Pilsonības likuma 8. panta 1. punkta likumības un samērīguma attiecībā uz personām, kuras pieteikuma iesniegšanas brīdī jau ir sasniegušas 22 gadu vecumu, izvērtējuma pamatā ir jābūt Dānijas tiesību normu par pilsonības zaudēšanu un atgūšanu vispārējam novērtējumam. Dānijas likumdevējs ir paudis viedokli, ka ārvalstīs dzimusi persona, kura nav dzīvojusi Dānijā vai pietiekami ilgi uzturējusies Dānijā, pieaugot pakāpeniski zaudē lojalitātes un solidaritātes saikni ar Dāniju, un tāpēc attiecībā uz šīm personām ir samērīgi nošķirt viņu likumīgo stāvokli pirms un pēc 22 gadu vecuma sasniegšanas. Tādējādi 8. panta nosacījums paredz saprātīgu un samērīgu laika limitu – 22 gadus – pirms pilsonības zaudēšanas atbilstoši likumam attiecībā uz personām, kuras ir dzimušas un uzaugušas ārvalstīs un kuras pirms 22 gadu vecuma sasniegšanas nav uzturējušas Dānijā ilgāku laika periodu. Uz personu, kura ir dzimusi Dānijā un dzimšanas brīdī ieguvusi Dānijas pilsonību, Pilsonības likuma 8. pants neattiecas. Tas nozīmē, ka šāda persona nevar zaudēt Dānijas pilsonību atbilstoši likumam arī tad, ja tā izbrauc no Dānijas īsi pēc dzimšanas, un tādējādi nav nedz dzīvojusi valstī, nedz tajā uzturējusies vismaz vienu gadu. Pilsonības zaudēšanas atbilstoši likumam samērīgums personām, kuras ir sasniegušas 22 gadu vecumu, ir jāizvērtē, ņemot vērā samērā atvieglotos noteikumus par pilsonības saglabāšanu līdz 22 gadu vecumam.
- 14 Pilsonības likuma 8. panta 1. punkts kopumā nodrošina, ka personas, kurām ir Dānijas pilsonība, saglabā zināmu solidaritāti un lojalitāti pret Dāniju un pietiekamu saikni ar valsti. Tie spriedumos lietās *Tjebbes* un *Rottmann* ir atzīti, kā likumīgi apsvērumi, kurus dalībvalstis var ņemt vērā, izvērtējot, vai valsts pilsonība tiek zaudēta, kā rezultātā tiek zaudēta arī Eiropas Savienības pilsonība. Šo faktoru vērā ņemšanas likumību, izvērtējot, vai pilsonim jāzaudē pilsonība, atbalsta arī starptautiskās publiskās tiesības (skat. Konvencijas par pilsonību 7. panta 1. punkta e) apakšpunktu). Turklāt šo likumību un samērīgumu atbalsta arī fakts, ka Imigrācijas un integrācijas ministrs, pamatojoties uz īpašu izvērtējumu, saņemot pieteikumu pirms Pilsonības likuma 8. panta 1. punkta pirmajā teikumā norādītā termiņa, proti, laikā no 21 līdz 22 gadu vecumam, tomēr var ļaut saglabāt pilsonību.

- 15 Papildinot, Pilsonības likuma 8. panta 1. punkts redakcijā, kādā tas ir pēc sprieduma lietā *Tjebbes*, paredz Dānijas pilsonības, proti, arī Eiropas Savienības pilsonības zaudēšanas seku individuālu izvērtēšanu saskaņā ar ES tiesību normām personām, kuras pieteikuma iesniegšanas brīdī vēl nav sasniegušas 22 gadu vecumu. Tādējādi, pārbaudot pieteikumus, kas iesniegti pirms 22 gadu sasniegšanas, saskaņā ar Pilsonības likuma 8. panta 1. punkta otro teikumu tās pašreizējā redakcijā Ministrijai, ņemot vērā ES tiesību normas, ir jāizvērtē, vai apstākļa, ka pieteikuma iesniedzējs zaudēs pilsonību, sekas ir samērīgas attiecībā pret zaudēšanas nolūku. Šajā izvērtējumā tiek ņemti vērā arī faktori, kas pieteikuma iesniedzēju saista ar citām Eiropas Savienības valstīm. Šīs normas it īpaši nodrošina, ka tiek izpildīta sprieduma lietā *Tjebbes* 41. punktā noteiktā prasība.
- 16 Turklāt, izvērtējot Pilsonības likuma 8. panta 1. punkta samērīgumu, jāņem vērā, ka personām, kuras ir sasniegušas 22 gadu vecumu un ir zaudējušas Dānijas pilsonību atbilstoši likumam, ir iespēja to atgūt, ja ir izpildīta virkne nosacījumu, tostarp prasība, ka personai ir pastāvīgās uzturēšanās atļauja un pastāvīga dzīvesvieta. Iesniedzot jautājumu Dānijas parlamenta Imigrācijas komitejā atzinuma sniegšanai par to, vai ir iespēja atteikties no šīm prasībām un atgūt pilsonību, individuāli var tikt izvērtētas zaudēšanas sekas, lai konstatētu, vai pilsonība ir jāatjauno.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

- 17 No Pilsonības likuma 8. panta 1. punkta pirmā teikuma tā sākotnējā redakcijā un tajā, kas šobrīd ir spēkā, izriet, ka Dānijas pilsonis ar dubultpilsonību, kurš ir dzimis ārvalstīs, nav dzīvojis Dānijā un nav tajā uzturējies apstākļos, kas liecina par ciešu saikni ar Dāniju, un kurš līdz 22 gadu vecuma sasniegšanai nav iesniedzis pieteikumu par Dānijas pilsonības saglabāšanu, sasniedzot 22 gadu vecumu šo pilsonību zaudē. Ja šī persona nav kādas citas ES dalībvalsts pilsonis, attiecīgi viņš vai viņa zaudē arī Eiropas Savienības pilsonību.
- 18 Pēc 22 gadu vecuma sasniegšanas pilsonību var atgūt tikai parastajā naturalizācijas kārtībā.
- 19 *Østre Landsret* ir šaubas, kā ir jāsaprot spriedums lietā *Tjebbes* (C-221/17), it īpaši tā 41., 42. un 48. punkts, saistībā ar 9. un 22. punktu.
- 20 Šādā kontekstā un, ņemot vērā sprieduma lietā *Tjebbes* saturu, *Østre Landsret* arī uzskata, ka pastāv šaubas par valsts pilsonības (tātad arī Eiropas Savienības pilsonības) automātiskas zaudēšanas, uz kuru neattiecas nekādi izņēmumi, kas saskaņā ar Pilsonības likuma 8. panta 1. punkta pirmo teikumu notiek tad, ja attiecīgā persona ir sasniegusi 22 gadu vecumu, saderību ar LESD 20. pantu, lasot to kopsakarā ar Hartas 7. pantu, ņemot vērā to, cik sarežģīti ir atgūt Dānijas pilsonību naturalizējoties pēc tam, kad persona ir sasniegusi 22 gadu vecumu, tāpēc par to ir jāuzdod jautājums Tiesai.

- 21 Kā pirmās instances tiesa šajā lietā *Østre Landsret*, ņemot vērā visu iepriekš minēto, uzskata, ka ir jāuzdod jautājumi Eiropas Savienības Tiesai prejudiciāla nolēmuma sniegšanai.

DARBA VERSIJA